

ALSÓ-LENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára
 Egész évre 8 kor
 Fél évre 4
 Negyed évre 2
 Egyes szám ára 20 fillér.

Feloldó szerkesztő, lapkiadójának és kiadó:
BALKANYI ERNŐ.
MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: **Fó-utca.**
Hirdetések díjszabás szerint.
 Nyitlér petisóra 40 fillér.
 Kéziratok nem adóznak vissza.

A hőskor föltámadása.

A szép a szíveket elrészkenyítő, lelkek hevítő romantikus hőskor mintha föltámadt volna Valami különös, az emberi magatartás felismerésének példázata bizonyítéká annak az észre népekkel való háború, amelyben a szív heve, a lélek lángja csodálatos diadalmat vesz a tullező föl felett. Az oroszokat egyre verik a japánok. Az abszolútizmus fenővadja rémségesen átvolt kretrebben, amelyet önmón maga keresett ki magának. Szinte áthallik hozzánk a jalgatás.

Így még csúfál nem tettek kényurát, zsarnokhatalmat. A nagy kancusák orosz birodalom, amelyben intézmény a jogtiprás, a szolgaságba véres az emberi szabadságnak, függetlenségnek, cinikus, kegyetlen tagadása, elkényeszeredeten vonaglik a csapások alatt, amelyeket eddig csak maga oztogattott. Az orosz medve, ha szabad ezt a már lehetetlenül banális hasonlatot használunk, zenezőrá táncol. Az orrába karikat vertek és táncoltatják.

A karőrön nem szép dolog s az igazságérzés ember nem szokott utjongani a mások szerencsétlenségén. De mikor ez a szerencsétlenség — igazság szolgáltatás. A szent, az egyedülvaló, a világfenntartó erkölcsi igazság diadalmaszkodása az igazságtalanságon.

Az a különös, bizarr népfaj, amely sok ezer mérföldnyire tőlünk a másodszere

harcat vívja, idegen nekünk. Senkinek és semminek. Az erkölcsi életrendje, gondolkodása, szokásai, kultúrája, mind, mind merőben idegenek nekünk. És mégis rokonszenvezünk vele mi, rokonszenvez vele a messze földkereségek a zsarnoki hatalom kivételével. Mert itt nem a japán nép győzelme, nemzeti önállóságáról van csupán szó. Itt egy moréli gondolat diadalmas szarnyesatottsága hallik ki az ágyúk dörrenéséből, fegyverek ropogásából, aknák robbanásából. Ez a gondolat az emberi szabadság omnipotenzsiája amelyben nem vehet diadalt a poklok ereje, a cár hatalma, szóval semmi ezen a kerek világon.

Ez az erkölcsi tétel, amely az orosz-japán háború rohamos kifejedéséből kijegecül, örökbecsű tanulság, amelynek jó volt bekövetkeznie. Az emberek úgy is hamar elefeleltik a tanulságot. Hát figyelmezteli őket rá a sors, az élet, Ejen az élet!

És ha eltekintünk a napkeleti háború ilyenirányú erkölcsi vonatkozásaitól, van egy másik szempont is, amely fölmagasztolja előttünk az orosz-japán harcot. Ez a szempont a japán nemzet felsőbbrendű hősiessége. Minden hadmozdulat, manőver és nyílt harc, amelyet eddig a japánok kezdtek, vagy folytattak, a szép romantikus hőskor csodálatos emlékeit elevenítik fel előttünk. A modern stratégia halomra omlik ez előtt a hősiesség előtt, a kolosszus erő agyagszoborként dől össze.

A csodátelek láncolata a harc. Tого

Kuroki és a véltelenek ezrei mint hősök küzdenek, vissza nem retenti őket sem lángok örvénye, sem robozó ágyúk fergetege. A koszáki gyávák, azok a férfiak akiket egy régi japán közmondás gyávaasággal bélyegez meg, bevezik a Nauszao-magaslatokat, a földkereség leghetetlenebb erődej, amely előtt az egész modern hadi tudomány megszűnyenülten vallott volna kudarcot.

És így megy ez folytonosan. A szép, romantikus kor föltámadt és szembe kacsog a realis új, modern világnak, ahol pénz küzd pénz ellen, szam a szam ellen. Kezelen tolyk a harc. Csand legyen! Ez a szívek harca . . .

Előfizetési felhívás!

Lapunk július 1-ével a IX. évfolyam III. negyediké lép. Tisztelettel kérek mindazon t. előfizetőink, kiknek előfizetési lejár, szíveskedjenek előfizetésüket mielőbb megújítani, nehogy a szemköztesben fonakadás történjen. A lap hátralekötésait pedig kérjük a hátralékok beküldésére, mert a lap föntartása tetemes költséggel jár. Lapunkat a n. é. közönség szíves partfogása ajánlva vagyunk tisztelettel

az „Alsó-Lendvai Híradó”

szerkesztősége és kiadóhivatala,

TÁRCA.

Kozsibrovsky tréfája.

Írta: MIKSAZTH KALMÁN.

A „Ne okoskodj Pista” című elbeszélést írva, amelyben gróf Kozsibrovsky, a nagy tréfacsináló és felálló szerepel, az elbeszélés keretében nem volt bevehető egyik legjobb csinje, mert hátráltatta volna a cselekvény gyorsabb menetelét. De ha már benne vagyok, bizony nem sajnálom külön feltalálni.

A dolog hímaszombathán játszák. A nagy piacot kell elképzelni szép ózsi napon; garnadával állnak a gyümölcsök a gyéken-sátrak alatt, ott ülnek a piros-próság tisztelei asszonyok a mozyoróknál, dios zsákjuktól, a csinos zserenyei mecskék az alma-rakásoknál, s ha megáll előttük a vév megkerdeze: „Édes-e az alma edes?” deváj mosolygással felelegük vissza:
 — Édes bizony, édes.

Hát persze, hogy a gonosz csont Kozsibrovsky oda is elvetődik és egy mozyoró áruló menyecske kével kezd legyökösödni aki szívesen csattant élmes zserin, meg ha egy kicsit esikandis is, maga modja szerint meg esikandósabbat, de a mellett el nem felelji az üzletet sem.

— Éj no, de csinálant szája van az urnak — legatlabb már vegyen a mozyoróból!
 Kozsibrovsky meg is vesz egy kassát lassul

vagy nyolc-féle itenyét, de mi az ördögöt legyen most már vele? Egy pereg zavarban van. Hanem a gondviselés, az csak mindig segít neki a pernahajder csinjeiben.

Ahol lép ki a kapujából nagytekintetű Hileczy Sámuel uram, az asványi tudos professzora, hosszú, barnósztm kaputokójában, hozottos, elhanyogolt istókevel és egyenesen a piacnak tart. Noha leány-ember meg, görnyedten, totyokosan szedegetik kizsott lábat, amelyeket sohasé dreszirozott tancmenter, mert egész elote az asványi hely buvarialatában telt el s különben sem nezi sokra ezenkívül a világot. Olyan az előtte, mint egy labbai fölregott hangya-szombek. A rugást a tudomány adja. A sürgő-nyüzög hangyak, a számarak előben azt hiszik, hogy valami általuk megállapított cölbol jónak-mennek. Pedig mennek, mert lökést kapnak a dombjuk.

De ha nagytekintetű Hileczy professzor ur nem vet ügyet a mozyoró hangyákra, a tudóság azok ugyancsak megnezik, mert meglehetőes furcsa alak. Epen az atlénes ablakból is a két Majoronyi kisasszony nevetgel gyönyörűen két szöke fejecske egymás mellett), egymásnak mutogatva valami különöset a tudos ur diakján egy ötölözlen. Erdékes volna tudni, hogy mit beszélnek, — de vegre is lehetetlen. Az ördög tudna azt, hogy ilyen két pokjos fejecskeben memji csatlalásig offer.

Eleg egy pillantás az utca bővise Kozsibrovskyknak. Látni Hileczyt és látja szép rokonait, a Majoronyi kisasszonyokat, heja tekintettel. O mindent észrevesz. Hopp! megvan! tudom már, mit togyek a mozyorókkal.

S alig hogy áthalad mellette a tudos professzor, szemégyes szeméit a földre szegezve, hiszen a földben vannak az összes titkok, hirtelen odaint egy acsorgó suhanót:

— Gyere ide, fiéke, tudod-e, hol laknak a Majoronyi kisasszonyok?

— Nem tudom.

— Amott nezek ki az emeleti ablakból. Az a ket szép leány. Tudod-e már?

— Nem vagyok valk.

— Fogd ezt a kosarat, vidd el nekik, megérted-t?

— Nem vagyok siket.

— És mond meg, hogy Hileczy professzor ur küldi. Meg tudod mondani?

— Nem vagyok kuka.

— Hat mikép mondod?

— Hogy Hileczy professzor ur küldi.

— Nagyon helyes; itt van ez a fenyes kethatosos, ha jól elvezeted és visszajössz, meg egy ilyet kapsz tőlem.

— A gyerkőc visszajött tíz perc múlva.

— No, mit mondtak?

— Nagyon nevetek.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Felhívás.

A lendvavölgyi víziumunkalatók tárgyaiban a helyszini tárgyalás Alsórendva nagyközség hazánál fotó 1904. évi július 15-én délelőtt 9 órakor fog megtartani, melyre az alább megnevezett árteri birtokosok azon figyelemzetessel hivatkoznak, hogy meg nem jelenésük a látározathozatall magy nem fogja.

Értesítettek továbbá, hogy az ezen munkálata vonatkozó összes iratok és műszaki tervek Alsórendva nagyközség jegyzőjénél fotó 1904. évi június 14-től július 14-ig terjedő időben közzeszlere kive vannak és azok az érdekeltek által a hivatalos órák alatt betekinthetők, és

I. a munkalatók engedélyezé ére vonatkozó netáni észrevételek azon idő alatt írásban az alsórendva járási főszolgabíró úrnól beadhatók, vagy a helyszini tárgyaláson szóval előterjeszthetők;

II. az árter felejtészi munkálata vonatkozó netáni észrevételek külön írásban július 14-ig nevezett főszolgabíró úrnál nyújthatók be.

Kell Alsórendván, 1904. évi június 12.

Baranyay Kálmán
községi főjegyző.

HIREK.

— **Mérnök ki nevezés.** A kereskedelemügyi miniszter Sándor Zsigmond kir. segédmérnököt kir. mérnökké nevezte ki.

— **Allandó gazdasági tudósító.** A m. kir. földmívelésügyi miniszter Lisztner Antal kisgörbői lakost varmegnyéki zalazsengrőlói járására nézve a gazdasági tudósító titulat bízta meg.

— **Hymen.** Ribári Ribáry Ferenc, néhai ribári Ribáry Pál, koltai földírtokos fia f. h. 25-én jegyezte el Brenner György alsórendvai birtokosnak szeretetre méltó, nagyon kedves és finom műveltségű bájos leányát, Irmát.

— **Az alsórendvai önk. tűzoltó-egylet** felkéri mindazokat, akik a f. evi július 3-án tartandó tanulmányi üléseikbe meghívott nem kapták s arra igényt tartanak, sziveskedjenek a paranesnoksághoz fordulni, egyidejűleg közli, hogy a meghívóiból kimaradt, hogy ugyanezen alkalommal „a magyarok bejövetele” és „japáni tüzijáték” fog bemutattani.

— **Térzene.** Az alsórendvai önk. tűzoltó-egylet zenekara f. h. 28-án este 7 $\frac{1}{2}$ óratól 10 óráig a templomternen terzenel tart.

— **Ezvárosi vizsga.** Az alsórendvai írói nevelőiskola ezvárosi vizsgalát f. h. 27-én d. é. 9 órakor hitani tárgyakból és 28-án délelőtt az általános osztályvizsgalattal tartja meg.

— **Megyei rendkívüli közgyűlés** lesz július 5-én; ugyanannap lesz a közigazgatási bizottságnek az ülése is.

— **Elhalt** Adorján Pál volt Alsórendva nagyközségi tanácsbeli helyett a választás f. evi jun. 30-án déli fel 12 órakor lesz a választás Alsórendva nagyközség hazánál.

— **Érettiségi vizsga.** Zalaegerszegben a főgimnasiunak vezetett növekedéki június 20. n. 22-én délelőtt székbeli érettiségi vizsgalattal a Spitz/Lajos tanterületi főgimnazium önkönlökte által levő tanári bizottság előtt. A végzett ifjak általában kielegettek a hozzájuk fizutó varakozat. Elnyerték az érettiségi bizonyítványt: Csácsics József, Giszmaria György, Gerecsény János, Halász István, Kán Ervin, Kőszvényi Ernő, Pinter Ernő, Rosenfeld Miksa, Singer Emil, Szegő Jenő, Thassy Kristóf; fő fokozattal nyertek el: Borély János, Grünfeld Ferenc, Heine János, Kiss Elemér, Sebestyén Jenő; — jeles fokozattal nyertek el: Gráner Imre, Paizs Dező és Simonyi Endre.

— **Agyonlőtt vadász.** Letyenyéről írják, hogy Tolmács István a napokban agyonlőve találta az ottani erdőben Poka István varföldi lakost. Ki vadászati tilalom átadásáért már többször büntetve volt. Itt azt hiszik, hogy Poka István vadászó társai lötték le.

— **Kanizsai botrány.** Egy nagy borkereskedő cég Nyágykánizsan szerveztegette egy másik cég alkalmazottat, hogy az üzleti híkok birtokosa juttasson „Pörre kerül a doloz, de a döntés előtt kiigyezkedtek. Az ilyen versenyt hivatalból kellene büntetni akkor is, ha magánpanaszos visszajavozó vadját.

— **Gombamegérés Legradon.** Megrendítő szervezésentőlsgör számol be legrádi leveleink: A minap Tóth Miklós, jómódu legrádi gazda házenepével a színhályhi hegyen kapott, miközben leányait varganyázásra küldte. Kesőbb a 70 éves,

jó magvált tehettelen öreg is neki fogott, hogy az ebrevalott komagügyítésével szaporítsa. Szedték, je is comót és azt a legfibab és legszűbb 17 éves leánya: Kati keszített-e annak rendező módja szerint. El is fogott az emvával szerencsésen. Kisse keserűnek találta a szűvgőmbömb, aminek őt tartották, de megették. Minápp hányas és göröcsök jelentek, de ez nem a gombákban talált, donlították és másnap meg harmadnap rendező kapáltak bódnapra hajjalban azonban a két leány (Kata és 30 éves Rózi) kiszövekedtek 2 férfi Tóth János és István napközben muttak ki. Egyiket a pajtában levő ühőhelyzetben halva. Hetednapra az öreg, (aki keveset evett) szintén meghalt. A mērgeszettsé gomba gomba giva s így csak okolta. Tóthné (60 éves) csak marogalott, szűdesülte voltak. A szömbök mesélik, hogy a muszas után kiöntött üledékek 10 reccs lefogott.

— **A Szálló Levelek** a bíróság előtt. Öt nap tárgyalás után június hó 21-én a győri kir. törvényszék, mint esküdtbírósg befejezte a tapolcaikait ügyet. A törvényszék az esküdtké elhuszonnérdet kerdest terjesztett ebből 23 a vadpontos bizonyításra vonatkozó.

Fischer Gyula dr. kir. ügyész másfél óráss beszedéssel boncolta a bizonyítási eljárás anyagát. Kiemelte, hogy Tapolcán a járásbírósgnál zárlított állatok voltak, mikor Bullar, 32 éves fiatalembert, azzal a megbízással oküldték, hogy rendet csináljon. Fataalon történt kivételesen mint az első lepesnél elengedésekkel fogadták bírósárai, ömteretes és erőfesz felépése miatt aztán hajszát indítottak ellene. A bizonyítási eljárás nem szölgalattal bizonyított egyéni írtészsége ellen, eltemeri a saját kritikai jogát, de Bulla hivatali eljárását és magánéletét nem bírálhatta a vadlott aki valóhámisítáért és két rendbeli becsületesterest volt bír. büntetve, elrendéste kérté.

György Károly dr. védőügyész szintén másfél óráss vedőbeszedésben küzdött a vad ellen. A szabad szölyt előnézője az igazságszölgalatt és reszint ez elvből indult ki védelme. Ebben az anaragizsikus világhban, mikor megszönik minden, a tekintély nem tekinthető többle, kezesreessen fontos az igazságszölgalattás orindoltsága. Altitja hogy Bulla a vesztes e barchen. Graf Markusa kijelenti, hogy a rea vonatkozó cikiben van malicia, de a ragalmazásnak szándéka sincs. Kéri veduce felmentest.

— **Delután került a törv. replikára,** a mely után az esküdtkéket visszavonalt.

— Az esküdtkésg Polgár Belát a Szálló Levelek szerkesztőjét felmentette.

— **Munkav. selejtezés.** A m. kir. állam kiserőtar tulajdonát képező menes birtokon elhelyezett

voltam és gróf Kozsibrovskizi t. képviselőtársam mellett ültöm a hallgatóság közt, meg sem tudtam már elmúndani, de azt hiszem, hogy akkoriban nem lehettek oly cudat kemények, mint most, mert a tudos kollégák a felolvasó körül elég képmélessen aludtak rajtuk, azonban a felolvasás után fölébredtek és a vidékrol jött tudós tisztelőtere egy kis vacsorát helyeztek az István-vedőegység és noha már éjfél volt, sehogyse volt kedvük aludni. Beszédésközben egyszerre csak Rimkuzombatra fordultak a figyelem. A tudós fiatal ember (mert nagyon éves meg a profszor úr) szökiantlanul derült volt ezen az este, dicserő a varoska levegőjét, az ivó-vizet.

Kozsibrovskizi közböszölt:

— Azonfelül igen jó lakásod van, kedves öregem, fősleges kilátással.

— Nem valami különös a kilátás, mindössze egy kopasz domb s meg tavollab a szölok, amelyekben már a philoxera gazdalkodik.

— Ohó, ne titkolozdál, kedves öreg. En a vis a vis-kat értelm, a két szög Majornoki kiserőszölyt átellenben.

A profszorkam elborult a homloka. Egy fájdalmas vetés tetle sovány barázás arcát még szomorubbá.

— Oh, azokat a szegény leányokat érted? Szivemöl sajnalom. Megörönlök.

— Most Kozsibrovskizin volt a sor megjövöni. — Ne beszélj! Az nem lehet! Engem nem értesítettek semmiről. A legkedvesebb unokánokaim.

— Mar pedig azok megörültek.

— Megfoghatatlan! — kiáltott fel Kozsibrovskizi. — Mind a ketten?

— Mind a ketten — mondá a tudós rendlően meggyözdösössel.

Kozsibrovskizi, az a léha, víz fráter, beledápdalt a remületes hirbe, annál is inkább, mert eszete juttott, hogy nagygyatjok. Majornoki Gedeon is Döblingben halt meg.

— Az unokákra szokott visszaterni az effele. Elította a boros poharat magától, kiadul a havanna a szájabar; izgatottan odahúnta a székét Hileczhez.

— És hát mit tudsz, kérék, a részletekrol? Milyen körülmények közt történt? Mi megis a rögeszmétek?

Hilecz esodalkozó szemeket meresztett Kozsibrovskizkára.

— Hat hogy tudnám én ezt? Érték én az ilyenekhez? Törödom én az ilyenekrol?

— Tudom, hogy csak kövékkel foglalkozol, de csak megis hallandó kellett.

— En soha se szoktam hallani semmit, — szölt a profszor ömterésesen. En vagy tudot valamit, vagy nem tudot. Hallomás után nem beszéltek.

— De már enged meg, édes barátom, ha nekem elmondod a hugoskaimról ezt a szomorú dolgot, megis csak . . .

— Mondom már, hogy semmit se hallottam. Töröngélt, akkor hat honnan tudot?

A profszor úrnak valami zavart-féltétszöly, restelle elmondani, ami következik, haladott egy percig, hogy az illusztris társaság kiserőzinek,

közönségesnek fogva találni az ilyen köznapni hitványiságot, vögre azonban megis a közléssre hatarozta magát.

— Hat kerek ugy volt, hogy három hona előtt, azt hiszem, egy osszezt, behozta egy este szakácském a vacsorámot és így szöly:

— „Ma mikor kint jártam husort a meszárszékben, a Majornoki kiserőszölykokkal találkoztam.”

Szakácském szertet fecesgni, mint minden hosszú hajú alatt; hagytam tehát, hogy elvegyez az azon bizonyos percu mozgásokkal, melyekre a nyelvenek napontek szükségse van.

— „Az itzentek általán a nagyzítéleteli urnak” — folytata.

Csodálkozva emeltet fel a szememet:

— „Nekem itzentek?”

— „Igen a nagyzítéleteli urnak”.

— „De hisz én nem ismerem öket”.

— „Mind egy, megis itzentek”.

— „És mit itzentek?”

— „Az itzentek, hogy ök nem mokusok”.

Nem mokusok? Hat mondtam én valaha, hogy ök mokusok? Hat miért itzentek emónek ilyesmit? Egesz éjjel ezen töpöngtem. Nem mokusok! Hat persze, hogy nem mokusok. De miért kell épen en előttem megállapítani ezen kétségbevonatlatlan igazságot. Nem tudtam aludni azon éjjel. Amnyira felgillatott rejtélyességével ez itzent. Szóval előttem nem beszéltem emó leányzókkal, sem másokkal fö felőlük. Hat mit jelenthet ez? Valamely öltalhatlan kíváncsiság hajszolt meg-

Pelhivás.

A lendvavölgyi víziumunkalatók tárgyaiban a helysini tárgyalás Alsólendva nagyközség hazánál folyó 1904. évi június 15-én délelőtt 9 órakor fog megtartani, melyre az alább megnevezett árter birtokosok azon figyelemfelhívással a határozat által gátoltnak nem fogja.

Ertesítetnek továbbá, hogy az ezen munkálataira vonatkozó összes iratok és műszaki tervek Alsólendva nagyközség jegyzőjénél folyó 1904. évi június 14-től június 14-ig terjedő időben közzeszlésre kitéve vannak és azok az érdekeltek által a hivatalos órák alatt betekinthetők, és

I. a munkalatók engedélyezésére vonatkozó netáni észrevételek azon idő alatt írásban az alsólendvai járási fűszolgabíró ural beadhatók, vagy a helysini tárgyaláson szóval előterjeszthetők;

II. az árter fejlesztései munkálataira vonatkozó netáni észrevételek külön írásban június 14-ig nevezett fűszolgabíró ural nyújthatók be.

Kelt Alsólendván, 1904. évi június 12.

Baranyay Kálmán
községi főjegyző.

HIREK.

— **Mérnök ki nevezés.** A kereskedelemügyi miniszter Sándor Zsigmond kir. segédmérnököt kir. mérnökké nevezte ki.

— **Állandó gazdasági tudósító.** A m. kir. földművelésügyi miniszter Lisztner Antal kisgöbri lakost vármegyei zalazengrótról járására nézve a gazdasági tudósítói tiszttel bizta meg.

— **Hymen.** Ribári Ribáry Ferenc, néhai ribári Ribáry Pál, koltai földirtokos fia f. hó 25-én jegyezte el Brenner György alsólendvai birtokosnak szeretetre méltó, nagyon kedves és finom műveltségű bájos leányát, Imrát.

voltam és gróf Kozsibrovskit t. képviselőtársam mellett ütem a hallgatóság közt, meg sem tudtam már elmondani, de azt hiszem, hogy akkoriban nem lehetek oly cudar keménynek, mint most, mert a tudos kollegák a felolvasás körül elég képménesen ahadtak rajtuk, azonban a felolvasás után fölelebedtek és a vidékről jött tudos tisztelőre egy kis vacsorát bevenyéztek az István-vedegyőben és noha már éjfél volt, sehogyse volt kedvük aludni. Beszélgetés közben egyszerre csak Rimzombatra fordult a figyelmem. A tudos fiatal ember (mert negyven éves meg a profeszor ur) szokatlanul derült volt az estén, dicsérete a városka levegőjét, az ivó-vizet.

Kozsibrovskit köszöbölt:

— Azonfelül igen jó lakások van, kedves öregem, fölséges kitálatással.

— Nem valami különös a kilitás, mindössze egy kopasz domb s meg tavalláb a szőlők, amelyekben már a filoxéra gazdalkodik.

— Oho, meg titkolóztál, kedves öreg. En a visz a vis-kat értelm, a két szép Majornoky kisasszonyt átellenben.

A profeszornak elborult a homloka. Egy fájdalom vonás tette sovány barázdás arcát még szomorubbá.

— Ohi, azokat a szegény leányokat érted? Szívemőlj sajnálnom. Megörültök.

— Most Kozsibrovskin volt a sor megjelölme. Ne beszélj! Az nem lehet! Engem nem értesítetél semmiről. A legkedvesebb unokahúgoskáim.

— Mar pedig azok megörülték.

— Az alsólendvai önk. tűzoltó-egylet felkeri mindazokat, akik a f. évi június 3-án tartandó tancmunkájára tervedésből meghívott nem kapták s arra igényt tartanak, sziveskedjenek a parancsnokhoz fordulni, egyidejűleg közli, hogy a meghívóiból kimaradt, hogy ugyanezen alkalommal „a magyarok bejövetele” és „japáni tűzjatek” fog bemutattani.

— **Térzene.** Az alsólendvai önk. tűzoltó-egylet zenekara f. hó 28-án este 7^{1/2} óratól 10 óráig a templomternen terzenet tart.

— **Ezvári vizsga.** Az alsólendvai iv. népközségi önk. vizsgalatt f. hó 27 m. d. e. 9 órakor hitani tárgyakból és 28-án delegált az általános osztályvizsgalatt tartja meg.

— **Megyei rendkívüli közgyűlés** lesz június 5-én; ugyanannap lesz a közigazgatási bizottságuk az ülése is.

— **Ehhalb Adorján Pál** volt Alsólendva nagyközségi tanácsbeli helyett a választás f. évi jún. 30-án deli fel 12 órakor lesz a választás Alsólendva nagyközség hazánál.

— **Erejtéségi vizsga.** Zalaegerszegon a fogmatlakosok erejtéségi vizsgalatt június 20, 21, 22-én tartották szabályi erejtéségi vizsgalatt a Spitzko Lajos tankerületi főgazgatói önkölete által levő tanári bizottság előtt. A jegzett ifjak általában kielegítették a hozzátok fuzott varakozást. Elnyertek az erejtéségi bizonyítványt: Csásies József, Csizmazia György, Gerencsér János., Halász István, Kőr Ervin, Károlykóczy Ernő, Pinter Ernő, Rozenfeld Miksa, Singer Emil, Szegő Jenő, Thassy Kristóf; jó fokozattal nyerték el: Borzányi János, Grünfeld Ferenc, Heine János, Kiss Elemér, Sebestyen Jenő; — jeles fokozattal nyerték el: Gräner Imre, Paizs Dező és Simonyi Endre.

— **Agonyított vadász.** Letenyéről írják, hogy Tolmács István a napokban agonyilóval talalta az ottani erdőben Poka István várföldi lakost. Ki vadászati tilalom áthágásáért már többször büntetve volt. Itt azt hiszik, hogy Poka István vadászó társai lötték le.

— **Kanizsai botrány.** Egy nagy borkereskedő cég Nyegyküzánss megvesztette egy másik cég alkalmánnyal el; Borzányi János, Grünfeld Ferenc, Heine János, Kiss Elemér, Sebestyen Jenő; — jeles fokozattal nyerték el: Gräner Imre, Paizs Dező és Simonyi Endre.

— **Gombamergés Légradón.** Megrendítő szerezenésétszengéről számol be legrádi levelezők: A minap Tót Miklós, jómódu legrádi gazda háza-nepével a színhalmi hegnyen kapott, miközben leányait varganyászara küldte. Később a 70 éves,

— Megfoghatatlan! — kiáltott fel Kozsibrovski. — Mind a ketten?

— Mind a ketten — mondá a tudós belidelen meggyőződésel.

Kozsibrovskit, az a léha, ivó fráter, beidápadt a reméletes hírbe, annál is inkább, mert eszebe jutott, hogy nagyatyjuk, Majornoky Gedeon is Döblingben halt meg.

— Az unokák szokott visszatérni az effele. Előttla a boros poharat magától, kiáludt a havona a szájabar, izgatottan odahúzta a szeket Hílyéhez.

— És hát mit tudsz, kérék, a részletekről? Milyen körülmények közt történt? Mi megis a rögeszméjük?

Híleyez családoköz szemeket meresztelt Kozsibrovskira.

— Hat hogy tudám én ezt? Érték én az ilyenekhez? Törődöm én az ilyenekkel?

— Tudom, hogy csak kövékkel foglalkozol, de csak megis hallanod kellett. . .

— En soha se szoktam hallani semmit, — szölt a profeszor önértésen. En vagy tudok valamit, vagy nem tudok. Hallomás után nem beszéltek.

— De már engedd meg, édes barátom, ha nekem elmondod a húgokáimról ezt a szomorú dolgot, megis csak . . .

— Mondom már, hogy semmit se hallottam. Ne beszélget, akkor hát honnan tudod?

A profeszor után valami zavartól lezúzott, restelle elmondani, ami következik, haldozott egy percig, hogy az illusztris társaság kisserűnek,

jó magával tehetőlen öreg is neki fogott, hogy az ebedrelvőt fogmaggyűjtéssel szaporítsa. Szedték is jó esomést és azt a legifjabb és legszebb 17 éves leánya: Kati készített: elannak rendelt modja zseren. El is fogyott az emuláló szerencsésen. Kisse keserűnek találta a szőlvgombát, aminek ők tartották, de megérték. Mostan hányas és göcsök jelentek, de azt nem a gombának tulajdonították és másnap meg harmadnap rendszeren kapáltak gödönapra hajjalban azonban a két leány (Kata és 30 éves Rózi) kiszévedtek 2 férfi Tóth János és István napközben multak ki. Egyiket a pajtában belélt ühölényzetben halva. Hetednapra az öreg, (aki keveset evett.) szinten meghalt. A mérgezés gomba gomba gylva így csak okolta. Tölmé (60 éves) csak márgatózott, szédülésszerű volt. A szentatlasz mesélik, hogy a mostas után kiöntött üledékek 100 rees legyező fölfordult.

— **„A Szálló Levelek” a bíróság előtt.** Öt napi tárgyalás után június hó 21-én a győri kir. bíróséynek, mint esküdtbírósgat befejezte a topolcák ügyet. A bíróséynek az esküdték ele huszonné ketet terjesztett ebből 23 a vadpontok bizonyításra vonatkozótt.

Fischer Gyula dr. kir. ügyész másfél órás beszéddel bevonolta a bizonyítási eljárás anyagát. Kiemelte, hogy Topolcán a járásbírósgagnál zárlított állpotok voltak, mikor Balla, 32 éves fiatalember, azzal a megbízással odá küldték, hogy rendelt esinaljon. Fiatalon történt kivételesen mint az első lépésnél előlegeskedésnél fogadták bírósárai, önzéretes és celyes felépítése miatt azután hajszát indítottak ellene. A bizonyítási eljárás nem szölgálatott bizonyítékot egyenlőtlessege ellen, elcsorog a sajto keltái jogát, de Balla hivatali eljárását és magánéletét nem bírálhatta a vadlott aki valóhamisítást és két rendbeli becsületseresert volt már büntetve. Elterjeszt kérté.

György Karoly dr. védőügyvéd szinten másfél óras védőbeszédében küzdött a vad ellen. A szabad saját ellenőrzője az igazságszölgálatas és részint ez elvöl indult ki vedelme. Ebben az anaragisztikus világham, mikor megszűnik minden, a tekintély nem tekintélytől, kétszeresen fontos az igazságszölgálatas orintelésessége. Állítja hogy Balla a vesztés e harcban. Graf Márkusra kijelenti, hogy a rea vonatkozó cikkben van malicia, de a nagylmazásnak szándéka sincs. Kéri védeuce felmentését.

Delután került a sor a replikára, a mely után az esküdtészek visszamonult.

Az esküdtészek Polgár Bélát a Szálló Levelek szerkesztője elismerték.

— **Menlovak selejtezése.** A m. kir. állam kiser-tár tulajdonát képező menes birtokon elhelyezett

közönségesnek fogva tartalmis az ilyen köznapni hitványok, vagy azonban megis a közlése határozta magat.

— Hat kérek ugy volt, hogy három hó előtt, azt hiszem, meg öszszel, behozta egy este szakácsneme a vacsorámat és így szölt:

— „Ma mikor kint jártam husert a mézsárszékben, a Majornoky kisasszonyokkal találkoztam.”

Szakácsneme szeret felesegni, mint minden hosszú hajj által; hagyta tehát, hogy elvégezze azon bizonyos percu mozgásokat, melyekre a nyelvek naponként szükségbe van.

— „Az izenték általán a nagytiszteletű urnak” — folytatta.

Csodálkozva emeltem fel a szememet:

— „Nekem izenték?”

— „Nem a nagytiszteletű urnak”.

— „De hisz én nem ismerem öket”.

— „Minden, megis izenték”.

— „És mit izenték?”

— „Az izenték, hogy ök nem mókások”.

Nem mókások? Hat mondtam én valaha, hogy ök mókások? Hat miért izentek énnekem ilyesmik? Egezz éjjel ezen töprengtem. Nem mókások! Hat persze, hogy nem mókások. De miert kell épen én előttem megállapítani ezen kétségbevonhatatlan igazságot. Nem tudtam aludni azon éjjel. Amnyira felizagított lelgyellességgel ez üzenet. Szóval előttem nem beszéltem azon leányokkal, sem másokkal g fölötök. Hat mit jelenthet ez? Valamely öltalatlan kíváncsiság hajszolt meg-

„Mirjam“ izr. imakönyv

kapható BALKÁNYI ERNŐ papirkereskedésében, Alsólendván.

tenyezésnek sejtézését rendelte el a kormány, így székesfehérváron július 12-én Bábóháron, július 14-én Pálinkán, július 18-án ejtik ezt meg. A ki-sejtéjezt, de tenyezésére meg használható me-neket eladják.

Erdészeti államvizsgát tartanak a f. év őzén Budapesten a földművelésügyi miniszteriumban, a hová szabályszerűen fel-szerelt kényven legközbőben f. évi augusztus végéig benyújtandók.

A „Budapesti Újságírók Egyesülete” se-gyalapja javára egy Almanach ad ki, melyben 100 magyar ír munkája fog megjelenni és 25 uvoes festőművészes festményei, mint különféle mű-művelkedők lesznek a műben. Az Almanach igaz-gazságot és lelket gyönyörűdeli nagy állam-alkotó, díszmű és a potom a tréba kerülő meg-rodulások a „Budapesti Újságírók Egyesülete” Almanach-a kiadóvitalához küldendő, Budapest, VII., Karoly-kört 9. Mutatóul közöljük Mikszáth Kálmán cikket, melyet az Almanach számára írt.

Pályázat. Posta-táviraddeséjlesztéke ki-építés céljából a m. kir. posta-távirada és távbe-zőző hivatalokhoz 1904. évben 255 posta- és távirada-üvöndék felvetelét engedélyeznek és pedig: a zagrabi posta- és táviraddagazgatóság kerület számára 150-at, a budapesti, kassai, kolozsvári, nagyváradi, pécsi, pozsonyi, soproni és temesvári posta- és táviraddagazgatóság kerületke számára egyenként 30-at, posta- és távirada-üvöndéke fel-vetelert azon magyar honos írók pályázatának, akik a magyar nyelvet, a horvát-szlavonországi illetőségük pedig a horvát nyelvet szóban és írás-ban bírják, továbbá a középsíkola IV-ik, vagy ezzel egyenlő rangú más iskola megfelelő osztályú hazai tanulóitól való sikerrel végzeték. 14 évesen nem fiatalabbak és 16 évesen nem idősebbek; az iskola bevezetése és növendéke felvétel között azonban legfeljebb egy év megszakítás lehet, mely esetben hitelesen igazolni kell, hogy ezen év el alatt az illető hol tartozkodott és mivel foglalkozott. Ezen felvételken kívül a pályázók közösi erkölcsi bí-rányvíványú feldolthetlen magvaséletről, köz-hatalmasági orvosi bizonyítványú pedig egy-egy esetben a posta-távirada távbeszélő szolgálatra testi-leg alkalmas voltakát is igazolni tartoznak. A fel-vetelert sajátkezleg írt, ívenként egy koronás penzügyi bélyeggel ellátott és a fennbő elősorolt fölletekkel igazoló okmányokkal felszerelt kényven-nyel 1904. évi július hó végéig lehet folyományodni. A kényven az illető posta- és táviraddagazgatósá-hoz érkezve, az első posta- és távirada-hivatalnál nyúj-tandó be, hová folyományodó növendéke felvétel-ébejára. A növendékek 18 éves életkoruk betöltésé-ig gyakorlati kiképzés alatt állnak; ezen kiképzés első felében semifelebe javadalmazásban nem részesülnek; az első év második felében azonban kincstári posta-távirada-hivataloknál havi 15 korona, a második évben havi 30 korona, a harmadik év-ében havi 40 korona és a negyedik évben havi 50 korona napidíj-tálatyát kapnak. Budapest, 1904. június hó 11. Kereskedelemügyi m. kir. miniszter.

Piaczi gabonaárak.

Búza	16 K. 10 fill.
Rizs	11 K. 70 fill.
Árpa	11 K. 20 fill.
Zab	11 K. 60 fill.
Tengeri	11 K. 70 fill.
Burgonya	3 K. 20 fill.

Közgazdaság.

A megdülés okairól.

Tudva levő dolog az, hogy a magyar buza-felvetések egyik leggyakoribb hibája a megdülés, mely különösen nagyobb légrármaltalú bíró vido-

— **Petőfi dalok.** Ezen a címen fog megje-lenni Pálinkás Bela zeneszerzőtől Petőfinék leg-zebb öt dala zongorára megzenésítve. Akik e renek szép dalokat megakárják szerezni a 2 kor-oloztatási öszeget küldjék be a szerző neve-vel: Alsó-Lendva (Zalán), mert minél előbb egyvált lesz az előadások száma előzötő, annál előbb fognak a dalok megjelenni. A bolti ár magasabb lesz. Aki öt előzötőt szerez, annak egy tisztelet-peldányt ad a szerző.

— **A Magyar Festőművészet Albuma.** A mag-yar könyvkiadóvályok terén, feltűnő keltő dísz-művel fog a Pesti Napló olvasóinak karácsonyi ajándékul kedveskedni. Gíme: A Magyar Festőmű-vészet Albuma, es gyönyörű foglaltja lesz a mag-yar festőművészet remekeinek, Kápeczkýtól és Manóczytól kezdve a jelenkorig, mikor Munkácsy Mihály, Székely Bertalan, Lotz Károly, Benczur Gyula és Zoltay Mihály vezetése-vel, hatalmas gar-dalgója a magyar festőművészetet. A magyar ir-dalodásban nem jelent meg még ehhez hasonló meg-kepepejező díszmű. Ötven nagyszabású magyar festmény fogja e díszmunkát ékesíteni, művészi reprodukciókban. E gyönyörű könyvet karácsonyi ajándékul megkapja a „Pesti Napló” minden állandó olvasója es díjnyalán megkapja mindama új elő-zötője, aki egész éven át föl vagy negyvedenként egy havonként, de megszakítás nélkül fölveszi a „Pesti Napló”-ra. A „Pesti Napló” előzötösi ára: egy évr 28 kor. Szerkesztője es kiadó-hivatala: Budapest, VI., Andrássy-ut 27.

Piaczi gabonaárak.

Búza	16 K. 10 fill.
Rizs	11 K. 70 fill.
Árpa	11 K. 20 fill.
Zab	11 K. 60 fill.
Tengeri	11 K. 70 fill.
Burgonya	3 K. 20 fill.

Közgazdaság.

A megdülés okairól.

Tudva levő dolog az, hogy a magyar buza-felvetések egyik leggyakoribb hibája a megdülés, mely különösen nagyobb légrármaltalú bíró vido-

konék valóságos esápsa. A külföldi, különösen a nyugati buza-felvetések ezen veszélynek már ninc-senek többé annyira, mivel száruk vastagab. A megdülés elleni védekezésnek mindig a szalma, illetve a gabonaszár vastagodásának előzötését kell előzötölni, mert ámbár a vastagabb szárral bíró buza-felvetések sem mentek egészen a megdülés-ül, de megis ezekben korlátsan lehet az akkora kár, s ha csak erős eső vagy vihar verte le az ilyen gabonát, akkor az gyakran, sőt lehet mondani, hogy majdnem mindig fel fog állni. Mindenekelőtt a megdülés okairól kell tisztában lenni mielőtt az az elleni védekezés gondolkodni, mert ámbár az ok a szár zengye volta es vékonyasága, az azt előzötő körülmények különfelek es igen eltérő egymástól.

A megdülés igen gyakran a talaj túlságos nitrogénmáltalultól ered, a mi a szárt alkotó sejt-eket huzattatja, melyek falukká nevel, túlsá-gos bujává teszi a vetést, s a keltő világosság hiánya folytán olygynekül elnyugtatja. A vetés túlságos sűrűsége szintén ezt eredményezi. A gabo-na esős években jobban megdül, mivel bujában fejlődik s szárnak sejt-szövetet lámbulak lesznek s nem képesek ellenállani a szélnek viharnak; de sokszor maguktól is megdülnek. Melyen gyökeröz előzötő-erőnek szintén előzötözik a megdülés, mert az általában a sok gyökerárvány folytán labázba váltik s nem szolgálták a gabonának olyan biztos állás helyet, mint a műlyene akarok szűkege van. Ezek a leggyakoribb okok, illetve előzötői a meg-dülésnek s ezeket szem előtt tartva könnyen vé-dekezhethünk azok ellen.

Minden gazdának ez irányú törekvésének oda kellene irányulnia, hogy buzája mentli vastagabb, illetve mentli szálakból szarostellettől bírjon, a mi a legokoszebb tenyészváltásból származik. Sok munkába és fáradságból kerül, de feltétlenül kifizeti magát. Ezen felül fent elősorolt, a meg-dülés előzötő körülmények megtárlásával is sike-resen védekezhethet ellene. Az istállótrágyának közvetlenül a buza alá való alkalmazása megelőzötő es mindig előveteményezés részesüljen benne. Ellen-ben a foszforsav trágyának s így különösen a szuperfoszforsav alkalmazása nemcsak előzötő, hanem felelett kivánatos is, mert a foszforsav a megdülés többé-kevésbé megakadályozza, amennyiben a nitrogén koros hatását csökkenti s a ga-bonaszárat alkotó sejteket szilárd falakká nevelti.

A PESTI NAPLO új karácsonyi ajándéka

A Magyar

Festőművészet Albuma.

Párlatan dísz, külső kiállításban es belső tartalmában egyedül álló remekmű az „Pesti Napló” az 1904. év karácsonyára szánt megkepepeztű olvasóinak. Eldégi karácsonyi ajándékainak díszes sorozatát foglaltja most a „Pesti Napló”, es es minden oldági ajándékot messze túlszárnyaló díszművel, melynek címe ez lesz:

A Magyar Festőművészet Albuma

A magyar festőművészet remekeinek gyönyörű fog-laltja lesz ez a párlatlan álló díszmunka, amely a magyar festés remekét fogja felölelni a XVII. századtól kezdve egész a jelenkorig, amikor Munkácsy Mihály, Székely Bertalan, Lotz Károly, Benczur Gyula, Ma-darasz Viktor es Zoltay Mihály vezetése-vel hatalmas gardalgó szolgálja a magyar festőművészetet. A magyar ir-dalodásban ömög még olyan mű, amely a magyar festőművészetet ilyen gazdagásban mutatja be. Ötven nagyszabású magyar festmény szellemlik ki, amelyet mesteri kivétlő

ötven műlapon

mutatunk be a magyar közönségnek. Az ötven mű-lap nagy része gyönyörű

sők színnyomású kép

A Pesti Napló előzötösi ára egész évr 28 kor., fűldve 14 kor., megdülésre 7 kor., egy hóra 2 kor. 40 fill. Szerkesztője es kiadóhivatala:

Budapest, VI., Andrássy-ut 27. szám alatt van.

oldani a talányt. Mert kelt valami okának lenni, azért üzentek. Kell, kelt es azt az okot meg kell találnom. Masnap se szabadulhattam a sphinx-szerű üzentől, vélem közt beszámolt, elköszent a kártya-díjára a diákjaim köze, a laboratóriumba a kövek köze es ezek a kövek barn viryogótak gúnyosan, mintha ök is azt mondanák: „Neu vagyunk nókusok, nem vagyunk”. Hidd meg nekem Kozsibrowszki, hogy közel voltam a megörüléshez — amikor vegre sikerült megállapítanom, hogy az egész nek igen egyszerű a nyitja, valóságos Kolumbusz tojása...

— Mi? kezdte egyszer nyegyen is.

— Az, hogy meg vannak örölve a léányok. Ez az egyetlen kielegető magyarázat. Es ebbe bele nyugodtam.

— Mas indiummal nincsenek? — kérde Kozsibrowszki, edesden nevére.

— Mas indiumom? — pattant fel a nagy-tisztelelt professzor úr. — Minek volnának? Nem elég ez? Vagy magyarázd hát le nekem, hogy miért üzentek volna józan észszel, hogy ök nem nókusok.

Kozsibrowszki buta arcot vágott es vallat vont: — Hja, ha én azt tudhatnám.

3802/1904. tkvzs.

Arverési hirdetményi kivonat.

Az alsó-lendvai kir. járásbírósg mint telek-könyvi hatóság közhírre teszi, hogy Kovács János végrehajtónak, Kaszás József, Borbála és Pál végrehajtást szünetelt elleni 226 kor. 80 fill. toke-követelés és jár. iránti végrehajtási ügyében az alsó-lendvai kir. járásbírósg területén lévő: Kaszás Józsefnek B. 3., Kaszás Borbála ferj. Siket Danielnak B. 4., és Kaszás Pálnak B. 5. alatti.
 1. a lenti 530. sz. tjkében 3/1. sor., 1163. hrsz. (szóla a Kecskehátón) ingatlanból való fejenkénti 1/4, összesen 3/4 rész jutalekára, adóalappon ezenel 400 kor.-ban megállapított kiáltási árban,
 2. a lenti 530. sz. tjkében + 2. sor., 1165. hrsz. (szóla ugyancsak a Kecskehátón) ingatlanból való fejenkénti 1/4, összesen 3/4 rész jutalekára, adóalappon 1080 kor.-ban ezenel megállapított kiáltási árban az arverést elrendelte és hogy a „ennebb megjelölt ingatlanok az

1904. évi **július** hó **20-ik** napján

... e. 10 órákor Lenti községházánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiáltási árón alól is eladattai fognak.

Arverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsértésénél 10 %-át késszpenben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42 §-ában jelzett arólyammal számított és az 1881. évi nov. 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban, kijelölt óvadékképes értékpapírral a kiküldött kezehez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt szolgálattalni.

Kelt Alsó-Lendván, 1904. évi június 8.

Az a.-lendvai kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság.

Bíró, kir. albiró.

Egy jó házból való fiu

tanulónak

felvétetik

BALKÁNYI ERNŐ

könyvnyomdájában, Alsó-Lendván.

VILÁGHIRŰ!

a „RECORD” festészeti műintézet a kiválóan sikerült életnagyságú arcképeit, melyeket elismert művészek által készített. Számos (kir. közjegyző által hitelesített) elismerő levél a világ minden tájáról.

Előbráncu képek árai:

Olaj-, aquarell- és pastel-festésben 20 K.
 feykapc után 48-63 cm. nagyságban
 Legfinomabb kivitelű Brom-Platin 5 K.
 és krétarajz

Részletes árjegyzék bérmentve.

Egy életnagyságú festményt készíttik mindenkinék **teljesen ingyen**, ha részünkre 5 rúndeletet szerez és azokat egyenként vagy egyszerre beküldi.

„RECORD”

festészeti műintézet

Budapest, VII., Rottenbiller-u. 46.

Mindenféle

T É G L A

ugy mint: falgégla, lyukas és tömör sajtó, falgégla, igen alkalmas nyers építkezésekhöz, továbbá hódfarku és hornyolt tetőcserép, valamint orr-, kövezet-, kut-, csatorna-, párkány- és jászoltégla, ugy alagsó is a legjobb minőségben bármely átlomásra szállítva kapható az alant nevezett téglyárbán.

Árjegyzékkel és mintával szívesen szolgál

Uradalmi Göztéglyagyár

Sárvár.

BRÁZAY FÉLE SOSBORSZESZ

NACY ÜVEG ÁRA: 2 KORONA
 É KIS ÜVEG ÁRA: 1 KORONA
 HASZNÁLATI UTASÍTÁS MINDEN ÜVEGHEZ
 HELLEKELVE VAN!

A Franklin-Társulat kiadása.

A Magyar Remekírók

a magyar irodalom főművei

ötödik sorozata most jelent meg s így most már 25 kötet került ki a magyar remekíróknak eme legmondosabb és legdíszesebb kiadásából.

A mostani ötödik sorozat különösen érdekes. Ebben jelentek meg Pázmány Péter válogatott munkái is. Ezt a kötetet jeles tudósnak, Fraknoi Vilmos oly bevezetéssel látta el, mely Pázmány Péter életét és munkásságát vázolja és mutatja, s egyuttal a XVII. század irodalmáról, az akkori magyar társadalmi- és közviszonyokról érdekes esszayt is nyújt.

Ugyancsak ez a sorozat Bajza József három évtizedre menő munkásságának legjavát is beleilleszti a magyar remekírók közé. E kötetet Badics Ferenc válogatta össze és látta el nagybecsű előszóval.

E két kötetten kívül megjelent még az V-ik sorozatban Vörösmarty V. kötele, Arany János III. kötele és Szigligeti II. kötele.

A már előbb megjelent négy sorozatban a következő művek jelentek meg:

- Arany János munkái I. és II. kötet. Sajtó alá rendezte Riedl Frigyes.
- Ceiky Gergely színművei. Sajtó alá rendezte Vadny Karoly.
- Czuczor Gergely költői munkái. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel-ellátta Zoltvány Irén.
- Garay János munkái. Sajtó alá rendezte Ferenczi Zoltan.
- Kazinczy Ferenc műveiből. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Váczy János.
- Kisfaludy Sándor munkái. I. kötet. Sajtó alá rendezte Heinrich Gusztáv.
- Kölcsey Ferenc munkái. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Angyal David.
- Kossuth Lajos munkáiból. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Kossuth Ferenc.
- Kurucz költszet. Sajtó alá rendezte Ernelyi Pál.
- Reviczky Gyula összes költeményei. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Koroda Pál.
- Graf Szechenyi István munkáiból. I. kötet. Sajtó alá rendezte Berzevicsy Albert.
- Szigligeti Ede színművei I. kötet. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Bayer József.
- Tompa Mihály munkái I. és II. kötet. Sajtó alá rendezte Levay József.
- Vajda János kiséb költeményei. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Endrődi Sándor.
- Vörösmarty Mihály munkái I., II., III. és IV. kötet. Sajtó alá rendezte Gyulai Pál.

A Magyar Remekírók gyűjteménye tizenegy kötetes sorozatban jelenik meg. A teljes 55 kötetes munka ára 220 korona; az ennek kiegészítőjeként megjelent Shakspeare összes művei hat kötetbe költve ára 30 korona, melyet a Magyar Remekírók vevői 20 korona kedvezményes áron kapnak.

Megrendeléseket elfogad minden könyvkereskedés és a

Franklin-Társulat

magyar irodalmi intézet és könyvnyomda.
 (Budapest IV., Egyetem-u. 4.)